

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116206825
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2116206825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v spore žalobcu: Ing. I. T., nar. XX. D. XXXX, bytom L. Y. XX/C, P., zast. advokátom JUDr. Adamom Puškárom, Bratislava, Karpatská 5, proti žalovanej: D. I., nar. X. S. XXXX, bytom T. XD, B. XXXX, XXX XX D., Sveden, o 7.530 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 14C/86/2016-90 z 23. júla 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 7.530 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7.530 eur od 21. júla 2015 do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil vo vzťahu k výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie § 100 ods. 1, § 101, § 517 ods. 2, § 563 a § 657 O. z. (Občiansky zákonník) a vo vzťahu k výroku II. § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.

3. Vecne dôvodil tým, že po zhodnotení vykonaných dôkazov, a to každého dôkazu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že žalovaná nepreukázala v konaní riadnym spôsobom ňou tvrdené skutočnosti, že žalobca jej posielal peniaze na účet z dôvodu úhrady ich spoločných potrieb a nie z titulu pôžičky. Dôkazné bremeno ohľadom týchto tvrdení ťaží žalovanú, pričom zo žiadneho z vykonaných dôkazov nie je možné vyvodit' pravdivosť jej tvrdení. Žalovaná v konaní žiadne dôkazy neoznačila, a to aj napriek riadnemu poučeniu zo strany súdu. Medzi sporovými stranami došlo k dohode o pôžičke, na základe ktorej žalobca priebežne zasielal žalovanej peniaze v rôznych výškach, ako vyplynulo z emailu, prílohou ktorého bol výpis jednotlivých platieb požičaných peňazí, žalovaná žalobcovi doposiaľ nevrátila 7.530 eur. V odpore podanom voči platobnému rozkazu žalovaná poskytnutie jej sumy 7.530 eur titulom pôžičky, vrátenie ktorej žiadala do 20. júla 2015 poprela. Žalobca preukázal celú výšku požičanej sumy, t. j. aj časť, ktorú mu žalovaná vo výške 3.970 eur už vrátila. Z výpisov z účtu je nepochybné, že žalobou si žalobca uplatnil len časť z doteraz mu nesplatennej pôžičky. Naproti tomu žalovaná nepredložila a ani nenavrholo vykonanie žiadneho dôkazu, na vyvrátenie dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku, ktorým by poprela, prípadne inak spochybnila správnosť jeho výšky, alebo dôkaz o tom, že by tieto platby, prípadne časť z nich, žalobcovi už vrátila. Žalobca sa popri istine domáhal aj zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo žalovanej sumy odo dňa 21. júla 2015 do zaplatenia. Medzi stranami nebolo sporné, že na konkrétnom termíne vrátenia pôžičky zmluvné strany dohodnuté neboli, preto ak čas splnenia zmluvnými stranami dohodnutý nie je, v zmysle ust. § 563 O. z.,

je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. V predmetnej veci súd mal za to, že za takúto žiadosť o splnenie dlhu možno považovať mail, ktorý žalobca poslal žalovanej dňa 7. júla 2015 a v ktorom ju vyzval, aby mu dlh vo výške 7.530 eur vrátila najneskôr do 20. júla 2015. Žalovanej bola táto výzva žalobcu riadne doručená, nakoľko na zaslaný mail aj reagovala, čo bolo preukázané jej písomnou odpoveďou. Žalovaná vo svojom odpore a aj neskôr v priebehu konania tvrdila, že žalobca ju na vrátenie pôžičky vyzval už v priebehu roka 2012. Zároveň namietala aj premlčanie uplatneného nároku žalobcu. Na preukázanie týchto svojich tvrdení súdu však nepredložila žiaden dôkaz, napriek tomu, že ich žalobca poprel a aj preukázal svoju výzvu zo dňa 7. júla 2015. Ako bolo v konaní nesporne preukázané, žalobca písomne požiadal žalovanú o splnenie dlhu dňa 7. júla 2015, ktorý deň jej zaslal mail, v ktorom ju vyzval na vrátenie pôžičky vo výške 7.530 eur do 20. júla 2015, z toho je zrejmé, že splatnosť dlhu nastala v nasledujúci deň po tomto dni, v ktorom bola žalovaná ako dlžníčka vyzvaná na splnenie dlhu a teda, od tohto dňa začala plynúť trojročná všeobecná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 8. júla 2018. Nakoľko bola žaloba podaná na súde dňa 22. marca 2016, pričom trojročná premlčacia doba pre uplatnenie nároku žalobcom začala plynúť od 8. júla 2015 je zrejmé, že bola podaná včas, počas plynutia premlčacej doby. Výška úroku z omeškania podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalobcovi tak prvoinštančný súd priznal voči žalovanej právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 21. júla 2017 do zaplatenia, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu omeškania bola 0,05 %.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala včas odvolanie žalovaná s návrhom na jeho zrušenie / uznanie ho za neplatný ?/. Uviedla, že so žalobcom neuzavrela žiadnu zmluvu o poskytnutí pôžičky, nezáväzala sa mu ani ústne vrátiť jeho finančné prostriedky, ani nemali určený termín, ani dobu splatenia údajnej pôžičky. Keď jej finančné prostriedky dobrovoľne posielal, nebola pri prevodoch, nemohla vidieť, ani hneď sa ohraďiť, akú poznámku píše pri prevodoch. Dostala to už v takej forme, že tam bolo uvedené slovo „pôžička“. Úmyselne ju uvádzal do omylu, keďže jej tvrdil, aby to nebrala na vedomie, že o nič nejde. Pri žiadnom z prevodov sa nejednalo o ústnu dohodu, že tieto peniaze chce vrátiť, alebo že mu ich vráti, bolo to dobrovoľné poskytovanie finančných prostriedkov. Žalobcovi vrátila len tie finančné prostriedky, o ktoré žiadala osobne - preto žiada súd, aby poznámku (bod 20 rozsudku).. I. - vrátenie pôžičky .. bral do úvahy, ako vrátenie finančných prostriedkov - pôžičky, ktorú som osobne žiadala a zároveň splatila (tu sa jednalo o ústnu zmluvu). V rozsudku sa ďalej uvádza, že medzi nimi nebola dohoda o tom - kedy a akým spôsobom budú finančné prostriedky žalobcovi vrátené - takže vôbec nie je na mieste, aby si žalobca uplatňoval úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7.530 eur od 21. júla 2015 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Keďže žalobca relevantne nepreukázal, že sa jednalo o pôžičku finančných prostriedkov cez účet, na ktorom v poznámkach si svojvoľne písal poznámku, že sa jedná o pôžičku - bez ústnej dohody. Žalobca písal na všetky prevody automaticky „pôžička“, aj keď ju osobne žiadal, aby po ceste z práce urobila nákup na ich spoločný večer. V rozsudku sa ďalej píše, že nepredložila dôkaz, že finančné prostriedky použila na spoločné výdavky, avšak netušila, že ich vzťah so žalobcom bol ekonomického založenia, v opačnom prípade by si viedla evidenciu jej prác a pobytov v domácnosti žalobcu, odkladala by účtenky z nákupov, oblečení, vypočítavala sumu za vedenie jeho domácnosti, fakturovala by mu za ubytovanie u sestry v Španielsku, vo Švédsku, na bratrancovej chate na Gemeri. V rodine všetkých negatívne prekvapil, malí ho za seriózneho a férového človeka, s ktorým navštívila celú jej rodinu, ale jeho časť rodiny ostala nepoznaná, nakoľko ich vzťahy sú plné konfliktov kvôli dedičstvu. To, že ich vzťah nebral žalobca ako ekonomický zväzok svedčí, že prijal jej podporu a pomoc pri vedení jeho domácnosti - pri upratovaní, varení, pečení, žehlení, pomoc pri deťoch, v zdravom stravovaní, podporu v lekárskejších záležitostiach (ťažkosti so srdcom, tlakom, potenciou, váhou) a v neposlednom rade s rodinnými vzťahmi, ktoré boli silno narušené. Vo vzťahu sa nepožičiava, vo vzťahu sa s láskou dáva, nepozera sa na čísla, pozerá sa na city, lásku a správne konanie, správanie, empatiu. Nemá čísla, čo dala do vzťahu - ponúkla a dala cit, priateľstvo, lásku, starostlivosť, pochopenie tak, ako sa so žalobcom rozprávali na začiatku ich spoločného vzťahu. Keby čo len tušila, že ju takto zneužije a oklame, určite by si viedla denník svojich prác, resp. tento vzťah by rázne ukončila. Jej návrh „ Potvrdenie“ nebol písaný v myšlienke, že ide vrátiť časť „pôžičky“ z prevodov, ale že chce žalobcovi vrátiť finančné prostriedky, ktoré jej posielal dobrovoľne na účet, ako prílepšenie v mesiaci. Bola to jej dobrá vôľa a chcela z vlastného záujmu a presvedčenia vrátiť túto finančnú pomoc. Bola pod psychickým nátlakom a vydierania z jeho strany. Neváhala to použiť proti nej prekrúcaním faktov a takto zavádza súd. Keď so žalobcom prvýkrát ukončila vzťah, dala mu druhú šancu, teraz už vie, že to bola jeho šanca ju oklamať a podviesť. Vtedy ešte netušila, že ju chcel mať zaistenú, aby s ním zotrvala vo vzťahu navždy tak, ako sa vyjadril nielen na

tenisovom kurte, aby nemal hanbu, že mu ďalšia žena odišla/ušla, preto tento absurdný spor je len o jeho pomste voči nej, urazenom, ješitnom egu a hanbe. Keď platia ústne dohody, tak by mal platiť, ako aj to čo si povedali na začiatku vzťahu - že „vie o mojich príjmoch a peniaze nahradia starostlivosť a lásku voči nemu a jeho deťom a pekný vzťah je na nezaplatenie“. Nepísali preto žiadnu písomnú zmluvu s právnymi náležitosťami, ani nemali ústnu dohodu o splatení tejto finančnej podpory, keďže ich vzťah na začiatku bol normálny vzťah dvoch ľudí, ktorý žiaľ musela ukončiť a žalobca ostal so zlomeným egom a hnevom v jeho duši a srdci. S poukazom na vyššie uvedené je toho názoru, že Okresný súd v Trnave mal dostatočne preukázané, že sa o pôžičku nejedná, nakoľko neboli splnené základné vyrozumenia, nebola predložená platná právna zmluva o pôžičke ani nebolo preukázané, ako obidve strany potvrdili pred súdom, a ani sa so žalobcom ústne nedohodli na poskytovaní pôžičky cez účet, nemali termín splácania, ani určenú výšku splátok, lebo žalobca tieto prevody vôbec nepovažoval za pôžičku od začiatku.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania na súde prvej inštancie, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

7. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom sa aj vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Odvolací súd sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

8. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalovaná skutočnosť - že jej finančné prostriedky vo výške, ako boli žalobcom uplatnené a preukázané, neboli poskytnuté titulom pôžičky - nepreukázala, čo sama uviedla aj v odvolaní a v tomto smere nevedela navrhnúť vykonanie, resp. označiť žiaden dôkaz, v dôsledku čoho musí znášať rozhodnutie vo veci samej vo svoj neprospech, pretože vo všeobecnosti platí, že dôkazné bremeno ohľadom vyššie uvedenej skutočnosti zaťažuje tú stranu sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá tiež existenciu takejto skutočnosti tvrdí.

9. Žalobca naopak uniesol dôkazné bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno pre potvrdenie skutočností uvádzaných v žalobe, z ktorých vyvodil svoj uplatnený nárok a to nie len čo do jeho vzniku, ale aj do výšky, ako to vyplýva zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie.

10. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C. s. p. rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania priznaných žalobcovi.

11. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol úspešný i v odvolacom konaní podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. vznikol mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania, preto bol žalobcovi voči žalovanej priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení; § 393 ods. 2 druhá veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.